

המשק בכל הכלים המודרניים כגון עגלות מערבולות, עגלות פורקות וכו'.

המשך פעילותנו

לנו "סחורה" להציע, סחורה העולה על זו המוצעת על ידי מתחרינו.

אך אין זה הכל. למדנו משווקים קודמים, כגון פרס, שסחורתנו אינה שווה כלום בעיני רוכשיה, אלא אם תובטח הצלחת הניהול על כל ההיבטים שבו. האם הלקוח, האם הצוות המנהל עברו את משק החלב, יהיה מסוגל מבחינה מקצועית ואירגונית להרים פרויקט כה גדול? על כך נצטרך אנחנו לשקוד ונצטרך להשקיע מאמצים לא קלים – לפחות לתקופה הקרובה – מאשר על השגת הזמנות נוספות לבקר. אם יצליח שיתוף הפעולה בינינו לבין הלקוח והצוות המנהל את המשק – יש סיכוי שנבנה שוק כמעט בלתי מוגבל לייצוא בקרנו לעתיד לבוא.

ניהלנו מו"מ על המשך ייצוא בקרנו לפרויקט. למצרים עניין ממשי בכך. הם רוצים עוד 1,000 עגלות עד סוף 1982, וזה כמובן בנוסף ל-150 עגלות החסרות להשלמת ההזמנה הראשונה של 500 עגלות. הסברנו ללקוח את הקשר בין אפשרות האספקה לבין המחיר. המו"מ נמשך ואנו מאמינים שנצליח בו לשביעות רצונם של כל הצדדים.

הרושם שלנו, במיוחד אחרי קליטתן של העגלות הראשונות בפרויקט הענק, הוא שיש

דפים מפנקסה של רפתנית בגליל

אן בכר, מחניים

מרץ 1982

בזהירות כדי לא לשבור את רגלי הוולד ולא לגרום נזק לפרה. שימוש נכון במכשיר נראה לי עדיף על 3-4 בחורים שלא תמיד קיים ביניהם תאום, או על אדם אחד – כאשר יש סכנה שהוולד יתקע "בחצי הדרך". ב"שימוש נכון" הכוונה היא שהוולד מוכרח להיות במצב נכון ללידה. צריך גם להקפיד על הזווית הנכונה שבה מעמידים את המכשיר. אדם אחד עם קצת עזרה יכול להתגבר על המלטה קשה יחסית, ולדעתי המכשיר הציל לנו כמה עגלות בזמן האחרון.

חולב יחיד: ללא קשר עם המפעל שלנו המיצר מערכות אוטומציה למכון, יש לרפתנים במחניים "שיטה משלנו" בחליבה. בניגוד לרוב המשקים חולב אצלנו רק רפתן יחיד בחליבה. אם יש תקופה קשה כמו התקפת דלקות או הרבה המלטות של עגלות, חולבים שני רפתנים. כאשר מתברר לנו שכל אחד "מבלה" בחליבה משך זמן כפול, אנו חוזרים לחולב יחיד ומעדיפים להחליף אותו תוך החליבה. בודאי ששיטה זאת היא תוצאת העובדה שאין מעסיקים אצלנו זמניים וכל נטל החליבות נופל על הרפתנים. צריך לציין שאפילו עם ציוד פשוט – 6 יחידות במרכז עם מסירי גביעים – אנו

בניית הסככות החדשות כמעט שהסתיימה וחלקן כבר נמצא בשימוש; העגלות הקנויות כבר ב"בית", ועכשיו התחילה העבודה הרצינית של הרפתנים להכניס אותן לשיגרה. עד כה עברו ההמלטות שלהן בהצלחה וצריך לציין שההמלטות מהפר פרחח הצטיינו בקלותן ובוולדות הקטנות והנחמדות. הצרות התחילו עם החליבה. הגענו למצב של שני רפתנים עם ידיים חבושות שיצאו זמנית מהמשחק.

תאומים: אם בכתבה האחרונה התלוננתי על שלושה זוגות תאומים בשבוע, הגענו עכשיו לשלושה זוגות ביום אחד! וכצפוי – חמישה מששת הוולדות נולדו הפוכים, אבל כולם נשארו בחיים. קיבלנו מחיר מלא עבור 5 העגלים, לכן במקרה זה לא הפסדנו.

ושוב לנושא המלטות: מתברר שיש חילוקי דעות בקשר לשימוש במכשיר לעזרה בהמלטות. אצלנו מיישהו קנה פעם את המכשיר, והוא היה מונח בארון ללא שימוש כארבע שנים. לפני חצי שנה, עם ההמלטות הקשות של וולקן, ניסינו אותו כאמצעי אחרון. להפתעתנו הוא פעל מצויין. למדנו מהר, שצריך להשתמש בו

האלה חתחור עם אוני פרה

מוט נגד בעיטות! ואם יש ספק בכבוד שחלקו המצרים לפרה בעבר, הרי אפשר לעבור לדיראל-בכרי ולראות את האלה חתחור עם...
 האזניים של פרה!

מגיעים להספק פרות לחולב/שעה השווה להרבה מכונים גדולים ומודרניים יותר.

הפרה במצרים: עשינו הפסקה בעבודות החורף וערכנו טיול של כמעט כל חברי המשק למצרים. אי אפשר לומר שמבחינה מקצועית היה הרבה מה ללמוד משכנינו המצרים, אבל היה ממה להתרשם. בנסיעות, כמעט לכל אורך מצרים, לא ראינו אפילו פרה שחורה-לבנה אחת ורוב הבהמות נראו כאילו הן נמצאות בתקופת שבע השנים הרעות. התופעה הזאת נראית מוזרה, כאשר רואים את שפע הירק שגדל לכל אורך הנילוס. כנראה שכמות המזון המגיעה לבהמה מצומצמת מאוד.

מה שבטוח הוא, שבעבר היחס לפרות היה הרבה יותר רציני והן מופיעות בהמוניהן בציורים על גבי הקירות בקברים ובמקדשים. הציור הריאלי ביותר שראיתי היה בקברו של מרוקה בסאקארה, אשר בו רואים איך תופסים וקושרים בהמות לשחיטה בתנועות שכל רפתן מודרני מכיר אותן. על הקיר שממול רואים ציור של המלטה וגם של חליבת פרה, כאשר רגליה האחוריות קשורות בחבל. כנראה שאז, לפני למעלה מארבעת אלפים שנה, עוד לא היה קיים

מכתבי קוראים

שרותי "החקלאית"

פיקוח כאשר לאיש לא איכפת אם חומרים הולכים לאיבוד או מונחים באיזו פינה עד שהם מתקלקלים. בשיטה זאת יש גם אפשרויות לגנבות!!

השיטה הזאת מונעת גם שיקול כלכלי הגיוני בזמן הטיפול, שהרי לא כל פרה מקבלת אותו טיפול. אנו עדים לא פעם למתן כמות תרופות גדולה לפרה ואיש מאתנו איננו עושה את החישוב אם הטיפול כדאי. מאידך, יתכן שישנן תרופות יקרות אשר אינן נכנסות לשימוש ב"חקלאית" בגלל מחירן, למרות שכדאי להשתמש בהן במקרים מסויימים.
 כל האמור לעיל נכון גם לענין הזמנת הרופא

ברצוני להעלות בפני ציבור הרפתנים נושא אשר מדובר בו מעט, אך נראה לי שהוא מטריד את כולנו. כוונתי לאירגון העבודה, מחיר השרות ושיטות התשלום ב"חקלאית".

כידוע, אנו משלמים ל"חקלאית" "דמי מנוי" עבור ראש בקר ומקבלים תמורת זאת טיפול וטרינרי כולל תרופות.

לדעתי שיטה זו, אבד עליה הכלח והיא גורמת לביזבוז ולעיוותים.

נראה לי שחלוקת התרופות "חינם אין כסף" אינה טובה מכל בחינה שהיא. חומרים בסכומי כסף גדולים ניתנים ללא כל ביקורת או בביקורת רופפת ביותר, השימוש בתרופות נעשה ללא